

maar al te vaak exacerbaties van deze uitingen van giftigheid: verergering van huidjeuk, cachexie e.d. In ieder geval staat vast, dat de weerstand van het organisme, door het vrijkomen der toxines aanmerkelijk wordt verzwakt.

Daarom sta ik beslist afwijzend tegenover de Röntgentherapie bij het maligne granuloom. Zeker is het, dat de radio-therapie geen merkbaar gunstigen invloed heeft op den duur van het proces. Er zijn zelfs radiologen, die beweren, dat de levensduur verkort wordt. Ik zou dit niet kunnen onderschrijven, maar veel fraais heb ik van de stralenterapie bij het maligne granuloom niet gezien. Daarom bestraal ik geen maligne granuloom, omdat, zooals ik hierboven trachtte aan te toonen, de aard van het weefsel en de biologische werking der Röntgenstralen de therapie *moeten* doen mislukken.

M.i. wordt door dergelijke bestralingen de radio-therapie in discrediet gebracht, omdat het succes nihil is en de niet-deskundige, zoowel arts als leek sceptisch tegenover ons kennen en kunnen zal gaan staan.

Alleen bij drukverschijnselen, dus als levensreddend therapeuticum zou ik bij het maligne granuloom bestralen. Echter nooit met waarden boven de 160 K.V. en 350 R. per veld. Zorgvuldig waak ik er voor, dat slechts de aangetaste plekken worden getroffen, de rest dek ik zorgvuldig af.

Maastricht, Röntgen-afd. „Calvariënberg”
Juni 1932.

D. M. LEVY.

UIT DE PRACTIJK.

Omdat collega KORTEWEG in het *Tijdschrift* van 11 Juni l.l. de kinkhoest voor het pasgeboren kind nagenoeg per se doodelijk noemt, veroorloof ik mij de volgende mededeeling.

2 September 1931 werd in een mij bekend gezin een meisje geboren; 12 September daaropvolgend werd het mij duidelijk, dat een vierjarig zusje, dat reeds eenigen tijd hoestte, aan kinkhoest leed; ook een zusje van 6 jaar en een broertje van 1½ jaar begonnen toen verdacht te hoesten.

In overleg met prof. SPRONCK en dr. HAMBURGER ving ik terstond aan al de vier kinderen in te spuiten met kinkhoestvaccin; de jongste, toen 10 dagen oud, had helaas niet achter een barrière van stoelen gestaan; omdat het nog in het geheel niet hoestte, kreeg het een prophylactische dosis. Het bleef daardoor niet bevrijd van de ziekte, doch deze kinkhoest heeft niet alleen het leven van het kind geen oogenblik bedreigd, maar het zelfs zeer weinig geschaad.

Bij de behandeling der drie andere kinderen kreeg ik den indruk, dat een mengvaccin, bij een er van toegepast, vlugger resultaat gaf dan het gewone kinkhoestvaccin.

Utrecht, 14 Juni 1932.

W. HINGST.

HET VOORSTEL AMERSFOORT VOOR DE ALGEMEENE VERGADERING.

Het is mij gebleken, dat er leden zijn, die zich niet kunnen vereenigen met het prae-advies van het Hoofdbestuur om bovengenoemd voorstel overbodig te verklaren. Bovendien heerscht er eenige onzekerheid omtrent de bedoeling van het voorstel. Ten einde hierin eenige opheldering te brengen, lijkt het mij dienstig, de wording van het voorstel even te bespreken.

Het oorspronkelijke bestuursvoorstel beoogde het Hoofdbestuur te verzoeken bij de Regeering aan te dringen op zoodanige maatregelen, dat den particulieren patiënten dezelfde waarborg werd gegeven als sinds de bepalingen op de „erkenning” van Specialisten thans den leden van Maatschappij-fondsen ook is gegeven.

Het leek ondergeteekende, die wist, dat de Centrale Gezondheidsraad zich met deze zaak zou bemoeien, — doch ook weet, dat de regeeringsmolen *langzaam* draait — billijk, dat onze particuliere patiënten eindelijk eens meer zekerheid krijgen, dat ze, een specialistisch consult nemende, terecht komen bij iemand,